

Så hvordan skal det her forslag til vedtagelse forstås? Er det et udtryk for, at Enhedslisten nu mener, at EU skal tage sig af områder som uddannelse, social sikring osv.?

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Nej, det er det ikke, hvis hr. Martin Henriksen forstår det på den måde, som jeg også nævnte i min ordførertale, at det her skal gennemføres med flertalsafgørelser og med domstolsprøvelse i forlængelse af flertalsafgørelser. Det er jo netop opbygningen af superstaten.

Den måde, som Lissabonstrategien fungerer på i dag, er ved den åbne koordineringsmetode. Det er et mellemstatsligt samarbejde uden flertalsafgørelser, uden domstolskontrol, hvilket ikke er EU's superstatskonstruktion. Det handler om, at lande på lige fod mødes, og så snakker de om, i hvilken retning de ønsker at vores samfund skal udvikle sig i de kommende år.

Den slags diskussioner synes vi i Enhedslisten er fornuftige, og formen for samarbejdet synes vi faktisk er demokratisk, men vi er meget utilfredse med indholdet. Når det her mellemstatslige samarbejde foregår i tråd med Lissabonstrategien og man så samtidig arbejder ud fra en politik, som handler om privatiseringer, som handler om nedskæringer, som handler om at forringe velfærdssamfundet, ikke bare i Danmark, men i hele EU, siger vi: Hvorfor ikke lave et andet indhold, når nu der er noget at kæmpe for der?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan være enig i meget af det, nemlig at den måde, som man tilrettelægger Lissabonstrategien på i dag, egentlig er en fornuftig måde at gøre det på, og at det netop er ligeværdige partnere, der går ind til de her drøftelser.

Men pointen er vel egentlig, at når det nu foregår i det system, som det nu engang foregår i – sympatisk eller ikke sympatisk – så bliver det jo brugt som en løftestang til at få noget EU-politik gennemført i medlemslandene. Det ser vi på uddannelsesområdet, og vi ser det også på en lang række andre områder.

Hvis man nu forestillede sig, at man gik ind på den politik, som Enhedslisten ønsker skal indgå i Lissabonstrategien, ville det jo også et eller andet sted blive brugt som en løftestang af EU-systemet til over tid at gå ind og lovgive, og så bliver det netop sådan noget som hr. Rune

Lund frygter, netop domstolsafgørelser og flertalsafgørelser. Så er det et eller andet sted ikke problematisk, at man rent faktisk siger, at EU skal tage sig af det her? Burde man ikke hellere sige, at det her sådan set er op til de enkelte medlemslande og så lade det være holdningen og lade den holdning klart skinne igennem?

KL 14.25

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg tror ikke, hr. Martin Henriksen har forstået princippet i den åbne koordineringsmetode, som er et mellemstatsligt samarbejde. Det er simpelt hen et ganske almindeligt mellemstatsligt samarbejde. Det handler ikke om EU-superstatskonstruktionen.

I det mellemstatslige samarbejde vedtager man i dag en masse tåbelige ting, som ligger lige i forlængelse af den politik, som regeringen og Dansk Folkeparti fører. Dansk Folkeparti har jo også været med til at forringe efterlønsordningen her i Danmark sidste sommer inden sommerferien – noget, som EU jo faktisk roser den danske regering og dermed også Dansk Folkeparti for.

Vi i Enhedslisten siger, at når man nu arbejder på den måde og arbejder med den strategi, så lad os da proppe noget fornuftigt indhold i den. Det er jo der, vi har et problem i dag. Problemet er nemlig ikke, at formen for samarbejde er dum. Formen for samarbejde er demokratisk, samarbejdet er mellemstatsligt, men indholdet i det er højreorienteret. Det er en nedskæringsdagsorden, som ligger i forlængelse af regeringens og Dansk Folkepartis politik, og det er indholdet, vi skal have ændret. Formen er demokratisk.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu må jeg for det første sige, at der jo ingen steder i Lissabonstrategien står noget om, at noget land skal forringe nogen som helst sociale standarder – overhovedet ikke. Så jeg ved ikke, hvor man har det fra, men det står der i hvert fald ikke noget om i Lissabonstrategien.

Danmark kan have lige præcis den sociale standard, som vi selv ønsker, netop fordi det er den åbne koordinationsmetode. Så der er jo ikke noget som helst, der bliver presset ned over nogen overhovedet. Men målsætningerne skal vi nå, det er vi jo enige om, og dem har jeg forstået